

ἄφρωνος· ἡ δὲ κατόπιν διαγωγή του ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ μικρὸς ἐκεῖνος υἱὸς του ἦτο ὁ σωτὴρ ὅχι μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς οἰκογενείας του.

Μικροὶ μου ἀναγνώσται, ἀπέχεται ἀπὸ τὰ μεθυστικά ποτά.

ΠΩΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΙΣ ΝΑ ΗΝΑΙ ΕΥΤΥΧΗΣ.

«Μήτηρ, — εἶπεν ἡ μικρὰ Μαρία, — ἔμαθα νὰ ἦμαι εὐτυχῆς, — π ο λ ὺ εὐ τ υ χ ῆ ς.

— Πῶς; κόρη μου, — εἶπεν ἡ μήτηρ της.

— Ἐάν προσπαθῶ πάντοτε νὰ κάμνω τοὺς περὶ ἐμὲ εὐτυχεῖς καὶ νὰ λησμονῶ τὸν ἑαυτὸν μου, — ἀπήντησε τὸ καλὸν κοράσιον.

ΠΕΡΙ ἈΡΤΟΥ (Ψωμοῦ).

Περὶ ἄρτου! καὶ τί τάχα θὰ μᾶς εἶπει ὁ συντάκτης τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν» περὶ πράγματος τόσοι κοινού — περὶ πράγματος τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν καὶ μεταχειρίζομεθα ἀπὸ τὰ μικρὰ μας ὀνύχια; πιθανὸν ν' ἀνακράξωσι πολλοὶ τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν», βλέποντες τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν καὶ μὴ τὸν τοῦτο, μικροὶ μου φίλοι, εἶναι πολλὰ πράγματα ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἄρτον, τὰ ὁποῖα, φοβοῦμαι, πολλὰ ἀπὸ οἷς δὲν γνωρίζουν, καὶ περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐσκέφθησαν ποτέ. Οὕτω λ. χ. πότε καὶ ποῦ εἰσῆχθη κατὰ πρῶτον ἡ κατασκευὴ τοῦ ἄρτου. Ποῖος ὁ ἐφευρέτης κλπ.

Περὶ τῶν δύο πρώτων αἱ γνώσεις μας εἶναι πολλὰ περικομμέναι. Εἰς τὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως κεφ. 3: 19 εὐρίσκομεν τὴν πρώτην ἱστορικὴν μυθεῖαν περὶ ἄρτου, τὸ ὁποῖον δεῖχναι, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ εἶναι παλαιωτάτη.

Οἱ Κινεζοὶ ἀποδίδουσι τὴν εἰς Κίαν εἰσαγωγὴν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἄρτου εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς σοφοὺς τῶν Σιὲ-Νούγγ ὀνομαζόμενον, ὅστις ἔζησε περὶ τὰ 1998 π. Χ.

Οἱ Αἰγύπτιοι ἐθεώρουν τὴν Ἴσιν ὡς ἐφευρέτριαν τῆς καλλιεργείας τοῦ σίτου καὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἄρτου.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀπέδιδον τὴν ἐφεύρεσιν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἄρτου εἰς τὴν Δήμητραν καὶ τὸν Τριπτόλεμον.

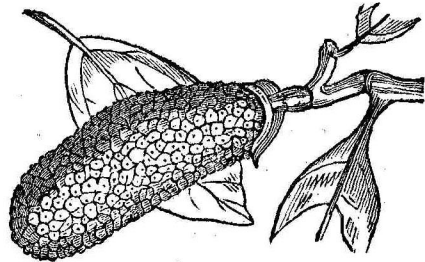
Οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς Ἰταλίας ἐκοπάνιζον τὸν σίτον (ὅπως τῶρα οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς κάμνουσι τὸν ἀραβόσιτον) καὶ τὸν ἔτρωγον βράζοντές τον ὡς μπουλουγούριον.

Εἰς τὰς χώρας, ὅπου δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστὴ ἡ ἀρτοποιία, οἱ ἄνθρωποι τρέφονται, ὅπως καὶ πρὸ τῆς ἐφευρέσεως αὐτῆς, μὲ δρύζιον, ῥίζας διαφόρων φυτῶν, καρποὺς δένδρων, κρέας ζώων καὶ ὀψάρια.

Οἱ κάτοικοι τῶν Ἰνδιῶν καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς τρέφονται ἀκόμη καὶ τῶρα ἀποκλειστικῶς μὲ βρασμένον δρύζιον.

Οἱ κάτοικοι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς μὲ εἰδὸς τις ῥίζης ἀλευρώδους, τὴν ὁποίαν κοπανίζουν ἢ ἀλέθουν καὶ ἀναμειγνύοντες μὲ νερόν τρώουσι ὦμην, ἢ βρασμένην ἢ καὶ ψημμένην εἰς κλίβανον ἢ εἰς τὴν στάκτην.

Οἱ Ἑσκιμῶ, οἱ κατοικοῦντες τὰς κατεψυγμένας ζώνας, τρέφονται κυρίως ἐκ τοῦ πάχους θαλασσίου τινὸς φώκης, ἣτις ζῇ εἰς μεγάλας ἀγέλας εἰς τὰς βορείους ἐκεῖνας θαλάσσας, καὶ ἐκ τοῦ κρέατος τῶν πτηνῶν, τὰ ὁποῖα ἐπισκέπτονται τὰ μέρη ἐκεῖνα κατὰ τὸ καλοκαίριον.

Ἄρτοκαρπος.

Οἱ κάτοικοι τῆς Πολωννῆσις εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν ζοῦν ἀπὸ τὸν καρπὸν ἑνὸς δένδρου, καλουμένου ἀρτοδένδρου. Ὁ καρπὸς οὗτος, ἀρτόκαρπος καλούμενος, τὴν εἰκονογραφίαν τοῦ ὁποῖου βλέπομεν ἐνταῦθα οἱ ἀναγνώσται, ὁμοιάζει μὲ πεπόνιον καὶ τρώγεται ἀφοῦ ψηθῇ εἰς κλίβανον ἢ εἰς τὴν χόβολην· ἔχει δὲ γεῦσιν ψημένου ψωμοῦ ἀλειμμένον μὲ βούτυρον.

Οἱ κάτοικοι τῆς Εὐρώπης συνήθως τρώγουσιν ἄρτον κατασκευαζόμενον ἀπὸ σίτον, κριθήν, ἀραβόσιτον, καλαμβόκιον, σίκαλιν, ἢ καὶ βρώμην, τινές, ὡς λ. χ. τὸ πλεῖστον τῶν Ἱρλανδῶν, οἱ κάτοικοι τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας καὶ μέγα μέρος τῶν Γερμανῶν τρέφονται μὲ πατάτας.

Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ζῇ χωρὶς τροφὴν περιέχουσαν ἄμυλον (ἄλευρον) ἢ εὐεργετικὴν χεῖρ τοῦ Θεοῦ ἔχει ἐπιδαφιλεύσει τὸ ἀναγκαῖον τοῦτο συστατικὸν τῆς ὑπάρξεώς του εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τῆς γῆς ἐν εἴδει καρπῶν, ῥιζῶν, κόκκων. κλπ. ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴ πάσχη ἐκ τῆς ἐλλείψεως αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ὑπάρχει μηχανή τις, ἣτις κοσκινίζει καὶ ἀλέθει τὸν σίτον, κρυσταλλίζει καὶ ζυμώνει τὸ ἀλεύρι, τὸ κάμνει εἰς ψωμίαν, τὸ ρίπτει εἰς τὸν φούρνον καὶ ὅταν ψηθῇ τὸ ἐκβάλλει καὶ τὸ παραδίδει πρὸς πώλησιν χωρὶς νὰ βάλλῃ ἄνθρωπος τὸ χεῖρ του. Ἡ μηχανὴ αὕτη κατασκευάζει πολλὰς χιλιάδας ἄρτων πᾶσαν ἡμέραν.

Καλὸν νὰ μάθῃ χωρὶς νὰ πάθῃ.
Πλὴν ἀφοῦ πάθῃ καθίς, ἄς μάθῃ
Νὰ μὴ γλιστρήσῃ πάλιν εἰς λάθῃ.